

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxxviii. De pœnitentiis, & remissionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

Sed & si cōsilio, auxilio, vel fauore conflictui ^{5. Quod}
operam dederit sacerdos: pœna depositio esto. ^{in dubiis.}

De pœnitentiis, & Remissionibus. Tit. 38.

De pœnitentiis.

QVILIBET capax semel in anno proprio ^{12. Omnis}
sacerdoti, alterive de eius licentia de-
bitè confiteri, iniunctam pœnitentiam adim-
plere, & eucharistiã in paschatis recipere co-
gitor. Circa quem sacerdos prudenter se habe-
to, anquirito, consulito. Eum verbo, signo, aliã-
ve ne prodito. Si faxit: deponitor, & in monaste-
rium perpetuò pœniture detruditor.

Episcopi autem, superiores alii, ac minores ^{16. Ne pro}
prælati si exempti erunt sine licentia superioris ^{dilatione.}
elégere sibi confessarium valento.

Quod ad abbatissas pertinet, monialium cõ- ^{10. Nova.}
fessionem audire, vt & eas benedicere, prædica-
re ne præsumunto.

Quod ad medicos spectat, illi ab infirmis ac- ^{13. Cum}
citi eos protinus ad confitendum inducunto. ^{infirmis}
qui secus faxint donec satisfaxint ingressu ec-
clesiæ arcentor. Sed nec eis quicquam pro salu-
te corporis quod pugnet animę saluti sub pœna
anathematis persuadento. A deo animę morien-
tium ratio habetor.

Nam & tempore generalis interdicti morien- ^{11. Quos}
tibus pœnitentia, & synaxis ne negator. Cleri- ^{in te.}
cis quoque qui interdictum seruassint morien-

tibus ecclesiastica sepultura, absque tamen vllis solēnibus, conceditor. Eodem tempore in cōuētualibus ecclesiis clerici bini, trinive, clam, exclusis excludendis, & submissè horas legunt. Planè cruce signatis, ac peregrinis, quum postulabunt, pœnitentia iniungitor.

1. *Manifesta.*

Manifesta peccata correctione occulta ne purgantur.

7. *Questum.*

At occultis peccatoribus, veluti sacerdotibus Græcis filiorum obpressionem procurantibus, studiosève negligētibus grauior quidem quam laicis, at non publica pœnitentia imponitor, sed & ab altaris officio perpetuò abstinento. Sin ex incuria factum erit, & itidē occultum: arbitraria quoque indicitor, verum ab officio dūtata ad tempus abstinento.

5. *Quod quidam.*

Pœnitentia eius, qui confitendo adserit se abstineri non posse, quamuis non vera recipitor, at ei salubre consilium, & crebræ admonitiones exhibentur.

9. *Officij.*

Sed & mulieris confessio, quæ, ne mariti hereditas aliis cederet, sibi se partum callidè subposuisse ait, licet viro rem aperire nolit, quemadmodum & eius, quæ se ex adulterio prolem suscepisse fatetur, ne refutator. Ei competens satisfactio discretè iniungitor.

3. *Significavit.*

Ei, qui se, quamuis suam, & ecclesiæ libertatem defendendo, modum excessisse timet, consideratis facti circumstantiis arbitraria pœnitentia discretè indicitor. per eam ne is, vel alii ab obsequio ecclesiæ reuocentur, caueter.

8. *Deus qui.*

Sic & qui neochristianis pœnitentiam in-

dicit, eam iuxta pœnitentis contritionem, personam, admissum, & id genus peristases prudenter arbitrator. Eos paulatim in fide instruito, exomologeseos formam, dominicam orationem, & symbolum diligenter edoceto, cœsuetis festiuitatibus, vt & in mortis articulo, synaxin eis tribuito.

Eius verò qui presbyterum occiderit duodecim annorum pœnitentia esto. Conuictus vique ad extremum vitę diem militię cingulo caret, absque spe coniugii maneto. 2. Quę presbyterum.

Quod si aliqui huiusmodi pœnitentium teneantur ex pœnitentia aliquot diebus in pane & aqua ieiunare: deficiente pane aliis cibariis, modo non ad delicias, sed ad sustentationem, vtuntur. 6. Licet.

Et Remissionibus.

REMISSIONES seu indulgentiæ quæ per prælatos conceduntur non nisi subditis profunto. 4. Quod autem.

Indulgentiarum autem quæstores sine apostolicis vel diœcesanorum literis ne admittuntur. & tunc nil præter id quod in eisdem continetur proponunt. modesti sunt. locis inhonestis, & sumptuosis expensis abstinento. ne falsæ religionis habitū gestent cauento. Porro indulgentiæ in dedicatione basilicæ vltra annum, in anniuersario dedicationis vltra quadraginta dies ne conceduntur. Sed & quæ pro aliis quibuscunque causis concedentur ad morem apo- 14. Cum ex eo.

De Sententia excommun.

15. *Nostro* stolicarum intra eum terminum consistunt, Itaque etiam quas per prouinciam suam concedet Archiepiscopus eum modum ne excedito.

De Sententia excommunicationis. Tit. 39.

N V N C de excommunicatione extremo ecclesie remedio tractator. in qua hoc primum theorema esto.

48. *Sacro* Nullus aliquem, nisi canonica monitione premissa, & testibus presentibus, excommunicato. Qui secus faxit, etiam si iusta fuerit excommunicandi occasio, ingressu ecclesie per mensam interdictus esto, & alia, si opus sit, pena multator. Sed nec ad id absque manifesta & rationabili causa procedito. alioquin grauatus superiorem adito, qui eum, si fieri potest, ad excommunicatorem absoluendum amandato. Si non potest: recepta cautione absoluito, excommunicatorem ad id quod interest iniuste excommunicato condemnato, & aliis pro culpa punito. Sin perperam conquestus erit excommunicatus: nisi eum probabilis error excuset, pro superioris quoque arbitrio punitor. & super eo pro quo excommunicatus est satisfacere recepta cautione compellitor, aut usque ad satisfactionem in pristina sententiam reducitor. Quod si iudex errorem agnosces sententiam reuocare paratus est, pars autem appellat: ne deferto. Si tamen talis error fiet de quo merito dubitari possiet: non nisi recepta cautione excommunicatum absoluito, & ita prescribitur.